

Force) tilbage fra ægyptisk territorium, blev afgivet af lande, der var medlemmer af 33-magtsudvalget, og talerne bragte ikke nye synspunkter for dagen.

Af indlæggene skal kun fremhæves det svenske. Ambassadør Åström fandt, at debatten i 33-magtsudvalget på ny klart havde bragt de grundlæggende meningsforskelle frem med hensyn til fortolkningen af pagtens bestemmelser om de forholdsregler, FN kan træffe til opretholdelse og genoprettelse af fred. Det var symptomatisk, at bestemmelserne i det af udvalget fremlagte resolutionsudkast havde måttet formuleres bevidst tvetydigt og derved snarere tjente til at henlede opmærksomheden på meningsforskellene end at udjævne dem. I 33-magtsudvalgets arbejde havde der været en naturlig tendens til at søge en fællesnævner for hvert af de under diskussion værende spørgsmål, men de fundamentale forskelle i landenes standpunkter havde da bevirket, at fællesnævneren ofte blev nær nul. Han advarede imod, at man af hensyn til fuldstændig enighed i medlemskabet vedtog retningslinjer for operationer, som i realiteten ville forringe de muligheder og den praksis, der var blevet skabt i årenes løb. Selv om retningslinjer ikke kunne vedtages, ville det ikke i fremtiden forhindre FN i at træffe sådanne afgørelser, som situationen måtte kræve, og som medlemslandene måtte være rede til at støtte. Om tilbagetrækningen af

UNEF udtalte han, at denne ikke måtte bevirke, at der blev sat spørgsmålstegn ved FN's funktion som fredsbevarende instrument. Tilbagetrækningen erindrede os blot om de begrænsninger, der lå i fredsbevarende operationer baseret på samtykke.

2. Det af 33-magtsudvalget anbefalede resolutionsforslag vedtoges (som res. 2249) af generalforsamlingen med 90 stemmer for og 1 imod (Albanien), medens 11 afstod (Formosa-Kina, Congo-Kinshasa, Congo-Brazzaville, Cuba, Ecuador, Irland, Jamaica, Kenya, Uganda, Storbritannien og Tanzania).

Da de i det særlige politiske udvalgs rapport til 21. generalforsamling indeholdte tre resolutionsforslag (jfr. Beretning angående De Forenede Nationers 21. generalforsamling side 54-56) sammen med rapporten var blevet henvist til den ekstraordinære generalforsamling, forelå disse forslag formelt for forsamlingen. Mexicos ambassadør, 33-magtsudvalgets formand, foreslog derfor, at det mest hensigtsmæssige ville være at henvise rapporten inklusive de tre resolutionsforslag til 33-magtsudvalget, således at udvalget kunne studere den og tage hensyn til den i sit fremtidige arbejde. Generalforsamlingens præsident konstaterede, at ingen havde rejst indsigelse herimod, hvorfor det mexikanske forslag blev anset for vedtaget.

V. Rumkonferencens udsættelse.

Ved res. 2221 havde 21. generalforsamling enstemmigt vedtaget, at en FN-konference om udforskning og fredelig udnyttelse af det ydre rum skulle afholdes i september 1967 i Wien. Imidlertid foreslog Sovjetunionen under en mødesamling i ekspertgruppen til forberedelsen af FN's rumkonference i februar 1967, at rumkonferencen udsattes ca. 1 år med den begrundelse, at der ellers ikke

ville være tilstrækkelig tid til at gøre et forvarligt forberedende arbejde. På ekspertgruppens anbefaling henstillede rumudvalget herefter, at 5. ekstraordinære generalforsamling tog spørgsmålet op, og den 23. maj 1967 vedtog den ekstraordinære samling uden afstemning res. 2250, hvorefter rumkonferencen skal afholdes i august 1968 i Wien.

VI. Beretning fra udvalget til prøvelse af fuldmagter.

Debatten i udvalget under den ekstraordinære generalforsamling svarede nøje til udvalgets drøftelser under 21. samling, både for så vidt angår spørgsmålet om Kinas

repræsentation og spørgsmålet om fuldmagterne for Sydafrikas repræsentanter. Et sovjetisk resolutionsforslag om Kinas fuldmagter blev som under 21. samling forkastet